

תת"ע 4978/01/18 - מדינת ישראל נגד יפרח יהושע

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4978-01-18 מדינת ישראל נ' יפרח יהושע
לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ממויה

המאשימה

נגד

יפרח יהושע

הנאשמים

הכרעת דין

1. לנאשם נרשם דוח שעניינו רכיבה על מדרכה שלא לצורך חצייתה כדי להיכנס או לצאת מחצרים (תקנה 38 (א) לת"ת). הנאשם כפר במרחק שנטען כי רכב על המדרכה (50 מ') וטען כי לא הייתה בפניו כל דרך אחרת להגיע לבנין מגוריו (דיזינגוף 261) זולת הדרך בה נצפה על ידי עד התביעה (להלן: "השוטר").
2. בפרשת התביעה העיד השוטר. באמצעותו הוגש הדוח שנערך לנאשם (ת/1). על פי האמור בת/1 הבחין השוטר בנאשם רוכב מרחוב ירמיהו על מעבר חצייה להולכי רגל ונוסע על מדרכה מרחק 50 מ' עד רחוב דיזינגוף 261.
3. הנאשם העיד בפרשת ההגנה. לטענתו, לא הייתה כל דרך אחרת - לרבות דרך ארוכה או ממושכת יותר - להגיע לבנין מגוריו זולת הדרך בה נסע (ע' 4 ש' 18-19).

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי במסמכים שהוצגו לי מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.
5. נקודת המוצא לדיון היא כי המקום היחיד בו ניתן לנסוע בו כדין הוא הכביש. כך, קובעת תקנה 33 לת"ת : במקום שיש כביש לא ייסע נוהג רכב אלא בכביש, אלא אם יש הוראה אחרת בחלק זה. תקנה 38 (א) לת"ת קובעת

"הוראה אחרת" שזו לשונה: לא ינהג אדם רכב או בעלי חיים על פני מדרכה, שביל או נתיב שיועד וסומן לסוג מסוים של רכב או של עובר דרך מסוים, אלא לשם חצייתם כדי להיכנס לחצרים או לצאת מהם. (הדגשה הוספה)

במלים אחרות, רכיבת קטנוע על מדרכה אינה מותרת אלא לשם חציית המדרכה לצורך כניסה או יציאה מחצרים. כל נסיעה החורגת מחציית מדרכה הנדרשת אך ורק לצורך כניסה או יציאה מחצרים איננה מותרת.

מן הראיות שהוצגו לא הוכח כי רכיבת הנאשם הייתה רק לצורך חציית מדרכה למטרת כניסה או יציאה מחצרים. אפרט.

6. אין חולק כי הנאשם רכב על המדרכה. הנאשם כפר במרחק אותו עבר ברכיבה על המדרכה. הוא נמנע מלחקור את השוטר בעניין המרחק שעבר בנסיעה על המדרכה למרות שהועמד בדיון על חובתו לחקור את עד התביעה בכל עניין השנוי מבחינתו במחלוקת. השוטר ציין בפני הנאשם כי "**אם היית נוסע כחוק על הכביש והיית עולה על המדרכה וחונה ואם הייתי (צ"ל "היה לי") קשר עין לא הייתי נותן לך דוח**" (ע' 3 ש' 12-13). במענה לשאלת הבהרה ציין השוטר כי "**יש אפשרות להגיע לדיזינגוף 261 שלא באמצעות רכיבה על המדרכה**" (ע' 3 ש' 15). הנה כי כן, על פי גרסת עד התביעה קיימת דרך חלופית חוקית של הנאשם להגיע לרחוב דיזינגוף 261 מבלי לנסוע על המדרכה או לכל היותר תוך נסיעת המרחק המינימלי הקצר ביותר על המדרכה המתחייב לצורך כניסה או יציאה מחצר ביתו. למרות שגרסה זו סותרת את גרסת הנאשם בכפירתו לפיה הדרך בה נסע היא הדרך היחידה האפשרית, לא טרח הנאשם לעמת את השוטר עם גרסה זו כך שגם הימנעות הנאשם מלברר לפרטיה את גרסת השוטר בדבר קיומה של דרך חלופית שאינה כרוכה בביצוע העבירה נזקפת לחובת הנאשם.

נוכח כל האמור אני סבור כי יש לייחס השלכות ממשיות להימנעות הנאשם מלחקור את השוטר בעניינים מהותיים שפורטו על ידי הנאשם בכפירתו.

7. הנאשם העיד בפרשת ההגנה. כצפוי, הוא טען כי אין דרך להגיע לבנין מגוריו זולת הדרך בה נצפה רוכב. הוא טען עוד כי בניגוד לגרסת השוטר, לפיה לבנין אליו ביקש להגיע יש כמה כניסות, לבנין יש כניסה אחת בלבד (ע' 4 ש' 14-15). גם בעניין זה לא טרח הנאשם לחקור את השוטר. לאור הימנעותו העקבית של הנאשם מלחקור את השוטר בסוגיות שהן בליבת הכפירה אני סבור כי יש לתת לגרסת הנאשם בפרשת ההגנה משקל נמוך כה. בהתאם, ומשגרסת השוטר לא נסתרה כלל והותירה רושם אמין וחיובי אני מוצא, לאחר שהזהרתי עצמי כי גרסת התביעה נשענת על עדות יחידה, לאמץ את גרסת השוטר ללא סייג ועל יסודה אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום 9 מאי 2018 במעמד הצדדים

